

Panopojat

Mitä? Kuka?

HL1 sankarimme Leevi, Nathan, Eetu, Pinja ja Tommi ovat yhdessä päättäneet, että alkoholi on hauskaa. Tähän tulokseen päädyttyään Pyöreähkön pöydän panopojat kerääntyvät viimevuotisen Panoraportin poikien lipun alle ja jatkavat heidän jaloa perinnettään, tällä kertaa oppivassa mielentilassa. Sankareistamme vain Eetulla on aikaisempaa kokemusta panemisesta ja silloinkin haettiin enemmän prosentteja kuin laatua. Tämän vuoksi päätimme tehdä ensimmäisestä erästä kaikille tuttua ja turvallista kotikaljaa lievästi pidemmällä käymisajalla. Prosentteja ei ole odotettavissa ykkösolutta pidemmälle, jos sinnekään, mutta mausta emme tingi nyt emmekä tulevaisuudessa.

Tarkoituksemme oli oppia panemisen syviä saloja ja tutustua ryhmäpanemisen sambaiseen rytmiin. Tehtävämme on herättää panopoikien henki talviuniltaan ja jysäyttää tulille poikia läpi tulevien vuosien. Suunnitelmamme on jatkaa perinnettä myös tulevaisuudessa, alkoholipitoisempien reseptien parissa.

Vaihe 1: kauppareissu

Valmistelut alkavat kaupasta, johon kokoonnuttiin Eetun, Nassen (Nathan), Leevin ja Pinjan kanssa. Sankarimme suuntaavat kohti Prismaa, josta saimme kaiken olennaisen; mukaan sattui ämpäri, Tuoppi-kotikaljapakkaus, 1 kg taloussokeria, joulukuusi ja glögiä. Tehoiskun jälkeen pysähdymme Alkoon ostamaan viiniä glögiin (3l viiniä + 1l glögiä) sekä Hesburgeriin. Maksat ja vatsat tyydytettynä pyöreähkön pöydän ritarit ratsastavat jaloin Leevin kämpälle synkän, pimeän ja ennen kaikkea synkän Niiralan läpi Niiralaan.

Vaihe 2: saavumme kohteeseen

Paneminen on kautta aikain ollut ihmisen intiimein ja jaloin harrastus, joten sille täytyy osoittaa kunnioitusta. Saapuessaan panimoon (Leevin luo) panopojat suuntaavat käsien pesulle, minkä jälkeen siirrytään suoraan asiaan: Eetu ryhtyy syömään hese-ateriaansa ja muut pystyttävät joulukuusen. Ai että.

Siirrymme pian asioissa eteenpäin, ja ryhdymme desinfioimaan välineistöä niille sopivalla desinfiointiaineella. Tässä vaiheessa viides jäsenemme Tommi saapuu paikalle, ja liittyy seuraamme keittiön äärelle. Välineistöömme kuului ämpäri, suuri kauha, suuri lusikka, mittakuppi ja sakset.

Kuva 1. Eetu ja Nathan desinfiointivaiheessa

Vaihe 3: itse asiaan

Kuusen mittaisen tauon (155cm) jälkeen tarvitteemme olivat desinfioituja ja ne huuhdeltiin. Kiehausettiin vettä, johon noin 500g sokeria liuotettiin nestemäisen mallasaineen lisäksi. Seos sekoitettiin tasaiseksi ämpärissä, joka täytettiin kuumalla ja kylmällä vedellä noin 42°:een. Nassen mielestä kaljamallas maistui ihan kelpoisalta tiivisteenä, monet olivat eri mieltä.

Mittaan otettiin pieni erä sokerivettä, jossa hiiva käynnistettiin. Hiivaa ei haluttu laittaa suoraan ämpäriin, sillä ilman lämpömittaria vainoharhat jyllää. Tässä vaiheessa panopojat pitävät pienen tauon panemisesta, ja nauttivat terästettyä glögiä asianmukaisella viini-glögi-suhteella.

Taukoon sisältyi muun muassa lyhyt joulukonsertti Eetulta ja Pinjalta sisältäen useita biisejä, joita he osasivat laulaa. Glögistä nauttiessamme osoitettiin huomautus kaljan hävyttömästä puutteesta. Ongelma päätettiin korjata välittömästi panemisen jälkeen.

Kun hiiva alkoi kuplimaan aktiivisemmin, startteri kaadettiin ämpäriin. Neste sekoitettiin mahdollisimman tasaiseksi, ja astia tämän jälkeen sinetöitiin. Suljettu astia ei ollut täysin ilmatiivis, mutta se hyväksyttiin lyhyen käymisajan ja pienen tilavuuden nojalla.

Kuva 2. Todetaan että Eetun ei pitäisi katsoa kameraan ja Tommi keskittyy olennaiseen

Kuva 3. Ämpäri ja hiivastarteri

Vaihe 4: kauppareissu 2

Panopojat päättivät tämän uurastuksen jälkeen ylpeänä suunnata kauppa kohti hakeakseen kaljaa ja muita elintarvikkeita, kuten olutta. Suuntaamme Niiralan Salea kohti, josta löysimme myös torttutaikinaa ja luumuhilloa. Suunnistimme pian jo kohti lähtöpistettä, joulutorttuja himoiten.

Vaihe 5: loppuilta

Kohteessa Leevi esittelee leipurintaitojaan ja tulos oli herkkullinen. Siirryimme katsomaan jouluelokuvia, kuten Joulupukki ja noitarumpu sekä The Brothers Grimsby. Laatuviikkeen äärellä ilta eteni nautinnollisesti. Arkiyönä bussit eivät kulje loistavasti, joten pyöreähkön pöydän ritarit hajaantuvat kotikonnuillensa Petoselle, Puijonlaaksoon ja Päivärantaan. Tiemme erkanevat, ja poika jää kuplimaan Leevin television viereen.

Vaihe 6: Pullotus

Muutaman yön kuluttua panopojat Leevi ja Eetu ovat lapon ja lasol-pullojen kanssa valmiina. Todettiin kaksi 5l- muovikanisteria riittäväksi tämän tasoiselle juomalle, ja pullotuskin helpottui valtavasti. Välineistö jälleen desinfioitiin ja ryhdyttiin hommiin. Pullotus oli hyvin nopea ja kivuton prosessi kahden kanisterin tapauksessa, todettiin hyväksi suunnitelmaksi näin kevyen juoman kanssa. Kotikaljan saanti oli 9 litraa, ja pohjalle vajonnut hiiva heitettiin menemään. Nämä pojat vietiin Leevin kellarivarastoon jäähtymään ja kovettumaan. noin kahdeksan tunnin jälkeen poikamme olivat kylmiä ja kovia, joka ennusti hyvää hiilihappopitoisuutta. Tämän jälkeen pojat seikkailivat avaamattomana Tuonelassa ja päätyivät Eetun jääkaappiin odottamaan makuraatia ja keräämään lisää kaasua.

Vaihe 7: Maisteluraati

Päiviä kului, öitä vietettiin henkeä pidätellen, kaljan maistelu lähestyi. Pulleat poikamme raahattiin keskustan mäkkärin (ja Alkon) kautta Valkeisen lammelle. Tämä sateenkaariperhe ulkoilutti kaksosiaan samaan aikaan usean muun perheen kanssa, jotka seurasivat seremoniaamme mielenkiinnolla. Saavuimme Valkeisen puiston eteen pienelle istuma-alueelle lammen rannalle. Lyhyttä juhlapuhetta seurasi poikien ristminen ja maisteluraati julistettiin alkaneeksi.

Pojan sihahtaessa auki ensimmäinen tuoksahdus oli jo lupaava, valitettavasti tuulen vuoksi emme ehtineet siitä nauttia. Sääolosuhteista huolimatta nostimme maljaa panopoikien loistokkaalle tulevaisuudelle Pinjan, Nassen, Karimin, Leevin, Patrickin ja Eetun kesken.

Nautimme tuotostamme lasilliset tai kolme, jonka jälkeen sää kehotti meitä siirtymään uusille teille. Luonnollisesti tämä tarkoitti poikien ulkoilutusta itse leikkipuistossa, jossa upean kuvan jälkeen siirryimme sisätiloihin pitämään virallisen paneelimme.

Kuva 4. Puhe sekä katse kirkkaaseen tulevaisuuteen.

Kuva 6. Ehtoolliskalja

Kuva 5.1. Ehtoollinen olennaisilla

Kuva 7. Panopojat valloittavat tiipiin

Vaihe 8: Panopaneeli

Seikkailumme päättyi jälleen Leevin kämpälle, jossa jatkoimme tuotostemme ihastelua makunystyröin. Panopojat jakoivat viralliset mielipiteensä kotikaljan suhteen paneelissamme, joka myös livestriimattiin; Meillä oli huikeat 2 katsojaa, suuret kiitokset molemmille. Paneelin vieraanamme toimi tällä kertaa uusin jäsenemme Steffe, joka kertoi iltamme kulusta ja kaljan mausta katsojillemme (2). Kuvatun paneelin ulkopuolella pyöreähkön pöydän ritarimme antoivat arvionsa kotikaljasta, tästä lisää alla.

Kuva 8. Panelistimme Eetu (vasen) sekä Steffe (oikea)

Vaihe 9: makuraadin tuomio

Eetu: " Kalja oli hyvä 3/5, olisi voinut käyttää pidempään että hiivaa olisi jäänyt enemmän käymisastiaan eikä pullon pohjalle, maussa ei mitään vikaa ja väri kauniin ruskea"

Pinja: " Varrella virran,
vietimme illan,
panosta uupuneena, leikkipuistossa juopuneena,
Maksasta viis,
Poika oli 5/5"

Leevi: " Pojan maku oli pehmeä mutta siitä löytyi kulmikkaita vivahteita. Ensikerralla pojan pitää antaa kypsyä pidempään. Arvosana: 4/5"

Nathan: " Omatekokotikalja ver 1:n maku on lähes 5/5, puuttuu ainoastaan yhtä aromia: makeutta. Sen lisättyään kaljan maku parantui, 5/5."

Karim: " Luotan meidän panopoikien erinomaisiin panemistaitoihin ja siksi sanon 5/5."

Steffe: " 3,5/5 -> maku hyvä sekä pehmeän pyöreä, mutta melko hapoton poika (vaikka pullea olikin)."

Vaihe 10: jäljelle jääneet sanat ja kuvat

Reseptimme oli yksinkertainen, ja prosessimme nopea. Siitä huolimatta tuntuu, kuin suuri urakka olisi takanamme. Opimme paljon, annoimme paljon, saimme paljon. Tähän voisi olla sopivaa sanaa, että olemme antaneet hikeä, verta ja kyyneliä tämän eteen, mutta hygieniasyistä emme niitä erittäneet. Panopoikien ensimmäinen projekti ei olekaan ollut valtava sen vaatiman ajan, vaivan tai maallisen valuutan vuoksi. Panopojat ovat ensimmäisen seikkailunsa myötä astuneet tielle kohti tuntematonta, kohti panemisen syvimpiä saloja. "That's one small step for man, one giant leap for mankind", kertoi Neil Armstrong, viittasiko hän kenties panopoikiin? Lopuksi haluamme kiittää kaikkia projektiin osallistuneita ja sitä tukeneita henkilöitä, Kuopion Prismaa sekä Vesa-Matti Loiria. Nauttikaa ylijääneestä kuvamateriaalista.

Kuva 9. Sämpylä :D

Kuva 10. Sämpylä :D

Kirjoittanut Eetu Mikkonen, mukana ollut Leevi Airola, Pinja Piipponen, Yu Qianxing, Tommi Vestman, Karim Yaghi ja Patrick Stenfors. Jäsenet ovat vuosikurssilta Cursus Ardentis (HL1)